2. Sokolova, A. (2025). Musical Aesthetics of John Dowland: From the Era of Elizabeth I to the Modern Understanding. National Academy of Managerial Staff of Culture and Arts Herald: Science journal, 1, 311–317 [in Ukrainian].
3. Nikolaievska,Yu. (2017). *Authentic Performance Strategy and Its Contemporary Transformations.*Aspects of Historical Musicology: Collection of Scholarly Articles / I. P. Kotlyarevsky Kharkiv National University of Arts. Kharkiv, Issue 10, pp. 180–198.
4. Barreiro, E. J. (2010). De conversión y melancolía en la canción "Flow my Tears" de John Dowland (1563-1626). Anuario De Letras Modernas, 15, 191–208. https://doi.org/10.22201/ffyl.01860526p.2010.15.656
5. Holman, P. (2008). Dowland: Lachrimae, 1604. Cambridge: Cambridge University Press, 120 p.
6. Rooley, A. (1983). New Light on John Dowland's Songs of Darkness. Journal: Early Music, Vol. 11, № 1, pp. 6–22.
7. Schab, A. (2016). “Dowland’s ‘Lachrimae’: A Passionate Interpretation.” *The Musical Times*, vol. 157, no. 1935, pp. 17–35.

Дата першого надходження рукопису до видання: 30.01.2026 р.
Дата прийнятого до друку рукопису після рецензування: 13.03.2026 р.
Дата публікації: 20.04.2026 р.

UDC 784.1.091(477.43/.44):061
DOI 10.33287/222617

Мигаль Софія Петрівна,
викладачка кафедри хорового та оперно-симфонічного диригування
Харківського національного університету мистецтв
імені І.П. Котляревського
тел. (096) 401 - 62 - 67
email: sofiia.myhal@num.kh.ua
https://orcid.org/0009-0000-7748-3635

ФЕНОМЕН СУЧАСНОГО ХОРОВОГО ВИКОНАВСТВА У ВИМІРАХ ДІЯЛЬНОСТІ АКАДЕМІЧНОГО ПОДІЛЬСЬКОГО КАМЕРНОГО ХОРУ «ЛЕОНТОВИЧ-КАПЕЛА»

У статті представлений перший досвід системного музикознавчого осмислення функціонування хору «Леонтович-капела», чим підкреслюється актуальність та наукова новизна розвідки. **Метою** статті є виявлення сучасних тенденцій хорового

виконавства на прикладі діяльності Академічного подільського камерного хору «Леонтович-капела». **Методологія** дослідження ґрунтується на комплексному підході, що синтезує аналітичний, жанрово-стилістичний, культурологічний, виконавський та описовий методи. Базуючись на аналізі концертного побутування «Леонтович-капели» було окреслено панівні тенденції сучасного хорового виконавства: жанрово-стильові симбіози, крос-колективні та міжнародні співпраці, розкрито практики полімистецьких взаємодій, залучення хорового театру та видовищних сценічних шоу. У **висновках** досягнуто поставленої мети. Зазначено, що Академічний подільський камерний хор «Леонтович-капела» постає носієм «універсального» колективу, діяльність якого характеризується експериментальністю, гнучкістю репертуарної політики та новизною інтерпретацій традиційних композицій. Однією із провідних ознак унікальності колективу визначена калейдоскопічність та монументальність діяльності, котра єднає контрастні амплуа виконавських інтересів, як наприклад: національна вкоріненість та виконання зарубіжних композицій; академічний філармонійний хор та медіаактивність в соціальних мережах; класичне трактування одних програм поруч із інноваційністю, перформанізацією при виконанні інших. Узагальнено досвід успіху колективу як результат ефективного балансування виконавської майстерності, художнього керівництва та креативного менеджменту із соціокультурними викликами сьогодення.

***Ключові слова*:** хорове мистецтво, репертуарна політика, сучасний хоровий колектив, сценічна презентація, концертна діяльність, Леонтович-капела.

Myhal Sofiia, lecturer at the Department of Choral and Opera-Symphonic Conducting, Kharkiv National University of Arts named after I.P. Kotlyarevsky

The Phenomenon of Contemporary Choral Performance as Reflected in the Work of the Academic Podil Chamber Choir «Leontovych-Capela»

This article presents the first systematic musicological analysis of the functioning of the «Leontovych-Capela» choir, thereby highlighting the relevance and academic novelty of the study. The aim of the article is to identify contemporary trends in choral performance using the example of the activities of the Podillia Academic Chamber Choir «Leontovych-Capela'». The research methodology is based on a comprehensive approach that synthesises analytical, genre-stylistic, cultural, performance and descriptive methods. Based on an analysis of the concert activities of the «Leontovych-Capela», the dominant trends in contemporary choral performance were outlined: genre-stylistic symbioses, cross-ensemble and international collaborations; practices of interdisciplinary interactions, the incorporation of choral theatre and spectacular stage shows were explored. In the conclusions, the set objective was achieved. It is noted that the Podillia Academic Chamber Choir «Leontovych-Capela» emerges as the embodiment of a 'universal' ensemble, whose activities are characterised by experimentation, flexibility in repertoire policy, and innovative interpretations of traditional compositions. One of the key characteristics of the ensemble's uniqueness is the kaleidoscopic and monumental nature of its activities, which brings together contrasting aspects of its artistic interests, such as: a deep-rooted connection to national heritage alongside the performance of foreign compositions; an academic philharmonic choir combined with active engagement on social media; a classical interpretation of some programmes alongside innovation and performance-oriented approaches in others. The ensemble's success has been summarised as the result of effectively balancing performing skill, artistic direction and creative management with the socio-cultural challenges of the present day.

Keywords: choral art, repertoire policy, contemporary choir, stage performance, concert activities, Leontovych-Capela.

Постановка проблеми. Спираючись на дослідження С. Садовенко, українську музичну культуру доцільно розглядати як хорову, що зумовлює активізацію сучасного хорового виконавства, котре поєднує наслідування традицій з новітніми практиками, виступаючи інструментом культурної взаємодії. Проте самобутня діяльність окремих професійних колективів України ще не віднайшла

музикознавчого обґрунтування, тому потребує комплексного аналізу та наукового висвітлення.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Питанню форм втілення сучасного хорового руху присвячені розвідки провідних вітчизняних науковців, серед яких Н. Бєлік-Золотарьова [2024], котра підкреслює мозаїчність хорового виконавства та виокремлює панівні вектори їх існування. Феноменологічність хорового мистецтва України розкрито у розвідці С. Садовенко [2022], а культуротворчий аспект розглянуто І. Харитоном [2024], питанню усуспільнення та гуманізації хорової культури присвячена колективна стаття І. Цюрак, Н. Борисенко та Є. Роговської [2023]. Специфіка побутування академічних хорових колективів з огляду використання мультимедійних каналів комунікації розглянуто дослідницею Т. Коробка [2018]. Сучасний погляд на хорове мистецтво, як бренд України, що єднає культурно-дипломатичні, освітні та виконавські аспекти продемонстровано у праці В. Малюцького [2025]. На сьогодні існують розвідки, котрі репрезентують чи досліджують діяльність окремих хорових колективів, як наприклад: О. Кравчук, О. Яцкулинець [2023, присвячена аматорському хору «Morawski»], О. Дондик]2018, про жанрово-стильовий синтез діяльності «Хрещатику»], І. Антіпіна [2019, розглядає проєктну діяльність камерного хору ім. Д. Бортнянського] та ін.

У дослідженні Т. Косінської [2024] подана коротка характеристика діяльності колективу «Леонтович-капела», підкреслено значення ролі молодих виконавців Поділля в контексті крос-культурного містка між локальними традиціями та світовими трендами. Радіоефіри та публікації в місцевих медіа (наприклад, оглядова стаття В. Кирилюк [2025]) наголошують на впізнаваному, неординарному стилі виконання, стрімкому розвитку колективу, мультижанровості та залученню інноваційних форм концертного перформансу. З-під пера музикознавиці Н. Кушки та О. Бабошиної вийшов буклет-дослідження «Історія одного хору крізь століття» [2025], в якому простежена трансформація колективів, розпочинаючи з ХХ століття і віднайдено взаємозв’язок між ними та створенням молодіжного камерного хору «Леонтович-капела». Проте концертна діяльність та стратегія розвитку Академічного подільського камерного хору «Леонтович-капела» ще не віднайшла висвітлення у науковій літературі, тому постає актуальним та затребуваним завданням.

Мета дослідження – виявити сучасні тенденції хорового виконавства на прикладі діяльності Академічного камерного хору «Леонтович-капела».

Об'єкт дослідження – сучасне хорове виконавство України.

Предмет дослідження – специфіка побутування Академічного камерного хору «Леонтович-капела», як яскравого репрезентанта хорового руху XXI століття.

Виклад основного матеріалу. З настанням епохи сучасних інновацій, розвитку штучного інтелекту трансформувалося й музичне мистецтво. Хорове виконавство, окрім культуротворчої та просвітницької мети, отримало нове втілення – ставши важливим елементом соціокультурної та транскордонної комунікації, презентації національних надбань на світовому рівні. Радикальні зміни (котрі охопили хорове життя останніх десятиріч) значно ускладнили сценічне втілення концертних програм, потребуючи пошуку творчих підходів, жанрово-стильового синтезу та втілення міжмистецьких проєктів. Дослідниця О. Дондик підкреслює, що віднайдення таких ідей «постає нагальною передумовою існування професійного хорового колективу в умовах сучасного культурного простору, передбачаючи здатність до гнучкого творчого перевтілення, відповідно до вимог конкретної композиторської концепції» [3, 159]

Ставлячи за мету технічне та духовно-мистецьке збагачення виконавців, розуміючи глядацькі інтереси та технічні можливості колективу – перед керманичем сучасного хору постає низка проблем, серед яких: художньо-виконавські виклики (актуальність та затребуваність репертуару, унікальність та впізнаваність хору, охоплення широкого глядацького кола); психологічно-комунікаційні аспекти (формування творчої атмосфери, підтримка мотивації колективу у важких історичних та політичних обставинах); організаційно-менеджерські засади (робота з адміністрацією та керівництвом, пошук партнерів, планування концертної діяльності); цифровізація та медіопрезентація музичної діяльності хорового колективу.

Авторці статті поталанило співпрацювати із Подільським камерним хором «Леонтович-капела» (під орудою випускниці харківської диригентсько-хорової школи, заслуженого діяча мистецтв України – Ольги Бабошиної; хормейстери: М. Заливадний та Г. Зеленюк) професійним колективом, котрий був започаткований у

2018 році. А у травні 2025 – за значний творчий внесок у розвиток вітчизняної музичної культури та високий рівень виконавської майстерності отримав статус «Академічного». Спираючись на спільне дослідження музикознавиці Н. Кушки та худ. керівниці хору О. Бабошиної – подільський камерний хор став достойним спадкоємцем першого філармонійного колективу, носія вражаючої історії музичної Вінниці початку XX століття. Відзначимо, що хор є вмістилищем талановитої молоді – випускників мистецьких вишів, самобутніх, харизматичних артистів та, свого роду, творчою лабораторією, адже всі ідеї, які генерують амбітні співаки капели підтримуються та з величезним ентузіазмом втілюються в життя.

Фокус на націоналізацію та пропагування української культури, до речі, закладений вже у назві колективу, адже «Леонтович-капела» є візитівкою подільського краю – малої батьківщини геніального Миколи Дмитровича. Саме тому, у колі виконавських, репертуарних інтересів хору та його художньої очільниці були, є і будуть обробки українських народних пісень, насамперед: «Щедрик», «Ой з-за гори кам'яної», «Піють півні», «Ой лугами-берегами» М. Леонтовича. Фольклорна лінія виконавського доробку хору також репрезентована й іншими перлинами вітчизняної хорової скарбниці, обробками: «Полька-Вінничанка» Р. Скалецького, «Ой, у вишневому садочку» А. Авдієвського, «Не стій вербо» В. Грицишина, «Порізала пальчик» О. Бондаренка, «Цвіте терен» О. Коломійця, «Під облачком» О. Гарасименка, «Вербовая дощечка» В. Шнайдера, композиції «Ішло дівча лучками», «Казала Солоха», «Ой, чий-то кінь стоїть», «Попурі українських народних пісень» в обр. О. Токар та інші. До речі, бажання відтворити у хоровому звучанні якомога більше цікавих та знакових творів віднайшло вихід у виконаннях «в'язанок пісень», що об'єднують декілька композицій у безперервний цикл. Як наприклад, *«Name that tune»* (в пер. «Вгадай мелодію») британського митця Г. Айвза – в якому синтезувались відомі оркестрові мелодії: увертюра до опери «Весілля Фігаро» В. Моцарта, куплети Тореадора з опери «Кармен» Ж. Бізе, тема долі з 5 симфонії Л. ван Бетховена, увертюра до опери «Вільгельм Телль» Дж. Россіні. Парадоксально, адже настільки розмаїта за штрихами, контрастна за динамікою та позбавлена вербального навантаження композиція (імітація гри на інструментах через залучення складів: *«ba», «bap», «boo», «ring», «na» «bom», «bore», «nm», «la», «dm»*) напрочуд легко та захопливо

сприймалась як хористами, так і публікою. Безсумнівно, цьому посприяло технічно досконале виконання та акумуляція інтересу, азарту серед глядачів через бажання, все ж таки, відгадати знайомі мелодії. На замовлення художньої керівниці хору Ольги Іванівни, котра, є ідейним серцем та двигуном колективу, було створене авторське «Попурі естрадних українських пісень В. Івасюка» вінницьким митцем В. Александровим, котре завжди з величезним успіхом сприймається на усіх концертах та, традиційно, виконується на біс. Підкреслю, що така творча взаємодія диригента із композиторами завжди приносить результати в якості унікальних, створених під конкретний запит чи концерт авторських творів, – композицій-візитівок капели, серед яких: «Чому квіти мають очі», «Цей сон», *«It's my Life»*, «Стежечка» в аранжуваннях В. Александрова, авторські обробки творів «Вільна», «Пташка», «Я тебе приворожила», «Щедрик», «Дударик» для хору та оркестру Б. Кривопуста, «Вітчизна», «Не йди», «Шо з-под дуба», «То моє море» Я. Карпіва. Колектив продовжує традиції не лише з огляду високої співацької культури, а й за рахунок поглибленого інтересу до духовних скарбів хорового доробку як минулих століть, так і сучасності. У репертуарі хору: «Отче наш» М. Леонтовича, «Тиха молитва» М. Шуха, Урочиста меса О. Польового, *«Alleluja»,* «*Kyrie», «Libera me», «De profundis»* П. Янчака, «*O Salutaris»* Е. Ешенвальдса, *Salve regina* в ар. Г. Еріксона. *Pie Jesu* Л. Веббера тощо.

Цікавою маркетинговою знахідкою керівництва Вінницької обласної філармонії, при якій діє колектив, стало створення тематичних концертів, приурочених окремим подіям, святам або календарним періодам. Так, наприклад, були репрезентовані програми: *«The best world hits»*, *«Mysterium»*, *«Show must go on»*, *«Up to the sky»*, «Хорові акварелі», «Зеплетемо шума», «В саду гуляє золотистий листопад», «У ритмі суперхітів», «Нескорені», «Пісні незламності», «У сяйві Вифлеємської зорі», «Різдвяні пригоди з Леонтович-капела». Зазначимо на творчих взаємодіях між колективами філармонії: ансамблем солістів «Експромт», камерним, симфонічним оркестрами та солістами-вокалістами, співпраця з котрими подарувала слухачам Вінничини яскраві музичні імпрези. У 2022 році, до прикладу, відбулось виконання «Урочистої меси» О. Польового у супроводі симфонічного оркестру філармонії, а у 2026 році у симбіозі із Академічним камерним оркестром «Арката»

відбулась прем'єра композицій «Щедрик» та «Дударик» Б. Кривопуста. Саме це виконання стало перлиною концерту-презентації книги «Історія одного хору крізь століття» (Н. Кушка, О.Бабошина), дослідження, яке проілюструвало історичну ретроспективу професійної наступності колективу, якому налічується 123 роки: від створення хору 1903 року до презентації молодіжного осередку «Леонтович-капела».

Підкреслю, що непересічної ролі у модернізації та певному перегляді репертуарної стратегії відіграли спільні проєкти із «Експромтом», адже саме під час них були продемонстровані шедеври світової естради: *«Sleeping Sun»* Nightwish, *«Time to say goodbye»* А. Бочеллі, *«Skyfall»* Adele, *«Rock you like a Hurricane»* Scorpions, *«Show must go on»* Queen, *«Dancing Queen»* ABBA.

Окремої уваги заслуговують різдвяні концерти, що занурюють слухача у мандрівку країнами Світу, репрезентуючи святкові традиції та піснеспіви України («Нова радість стала», «Коза» в обр. А. Сиротенка / «Дивна ніч» І. Гайденко / «Тешуть теслі» в обр. В. Жданкіна / «Ой, господарю, господароньку» в обр. О. Мануляка) та іноземні, як наприклад *«Silent night», «Esta bella noche», «Let it's snow», «Happy New Year», «Ar sparnu»*. Цьогоріч, під час концерту «Різдвяна ніч» на сцені філармонії відбувалась справжня новорічна казка, адже співаки капели постали перед аудиторією в оновленому амплуа: на сцені розміщувались стільці та дивани, ялинка, декорації та ілюмінація, відтворюючи невимушену атмосферу домашнього затишку та зближення із глядачем. У якості «колядників», які завітали в гості до капели був запрошений ансамбль дитячої музичної школи №1 (керівник В. Затворницька), що не лише динамізувало концерт, а й додало родзинки та автентичності у відтворенні різдвяних святок. Розбудова сценарію за рахунок спілкування між групами хору, апеляції до ностальгічних спогадів дитинства, спільне наспівування мелодій, залучення комунікації та інтерективів із гостями сприяло перетворенню традиційного академічного концерту на теплу камерну імпрезу з елементами театралізації. Варто підкреслити, що академічний хор «Леонтович-капела» вже не вперше демонструє співпрацю із дитячими колективами міста, адже ще у грудні 2023 року був ініційований масштабний проєкт «Янголи Різдва», котрий у монолітному звучанні об'єднав хори мистецьких шкіл Вінниці під

спільним знаменником всеосяжної любові до хорового співу, його розвитку та популяризації.

«Леонтович-капела» не обмежується єдиною манерою співу, поєднуючи «академізм» в одних творах, із естрадними техніками, або народним вокалом у інших. Це вимагає від виконавців професійності, швидкого перемикання вокальних режимів та виконавських стилів, легкості та гнучкості звукового втілення. Така тенденція, за думкою І. Цюрак постає «сходинкою до хорового театру, де диригент – режисер вокального звуку, його фарб, тембру» [11, 83]. «Для програм «Миттєвості», «Літні тони» вінницького хорового колективу притаманний академічний стиль виконання, а, наприклад, для «У ритмі суперхітів» – естрадний» зазначає у дослідженні напрямів і форм сучасного хорового виконавства Н. Бєлік-Золотарьова [2, 52]. Народним звуковидобуванням ознаменовані композиції: «Да що на горі імбер» в обр. Є. Савчука, «Попурі українських народних пісень» в обр. О. Токар, «Дике поле», «Шо з-под дуба» в аранж. Я. Карпіва. Естрадно-джазову сторінку творчого життя колективу презентують низки виконань, як наприклад: «Богемна рапсодія», *«We will rock you»* з репертуару гурту Queen, *«Billie Jean»* М. Джексона, *«Happy New Year»*, *«Mamma Mia»*, *«Money»* гурту ABBA, *«Du hast»* німецького гурту Rammstein, *«Beggin`»* з репертуару гурту Maneskin, *«Bad guy»*, *«Lovely»* Billie Eilish.

Саме хорове інтерпретування танцювальних та запальних композицій спонукало до вольового рішення художньої ради про динамізацію виступів за рахунок додавання рухів, танців, світлових та акустичних ефектів. Адже, концерт хорового колективу може бути не лише гарно та професійно виконаним, а й продемонстрованим у якості видовищної хорової вистави. Так, наприклад, у співпраці із відомим балетмейстером Д. Куликом були створені хореографічні постановки до творів: *«Besame mucho»* в аранж. Дж. Галван, *«Poker face / Bad romance», «Oops! I Did It Again»* в аранж. хормейстерки Г. Зеленюк, *«Despacito / Shape of You»* у версії Pentatonix. Такий характер сценічного втілення є цілком закономірним, адже згідно твердження Ю. Мостової, «повернення до національних традицій хорового виконавства спонукало музикантів звернутися до автентичних форм існування музичного мистецтва, що передбачає активну взаємодію звука і пластики в їх синкретичній єдності» [8, 6].

Непересічною стадією творчих метаморфозів стала взаємодія із метрами української сцени, як наприклад спільне виконання пісень «В саду кружляє золотистий листопад» із народним артистом України С. Городинським, а також сценічна співпраця із директором Вінницької філармонії, фронтменом гурту Т.І.К. В межах виступів відбулась демонстрація пісень: «Біла хмара, чорна хмара» та *«Happy New Year»*, у яких упізнаваний щирістю та народною інтонаційністю голос Віктора Володимировича синтезувався із насиченим та проникливим звучанням хорового *tutti.* Грудень минулого року став новою віхою демонстрації колективу, адже капела разом із В. Бронюком та очолюваним ним гуртом були запрошені до участі в щорічній українській премії «Музична платформа» – масштабного концертного проєкту, котрий збирає найвідоміших вітчизняних виконавців на одній сцені та був представлений на телебаченні в переддень Нового року.

Кульмінаційного піднесення перформанізація виступів «Леонтович-капели» віднайшла у реалізації проєкту *«Film-UA»* (авторка – Н. Ганай, натхненна ідеєю мами худ. кер. хору – Г. Бабошиною), що був пронизаний концепцією актуалізації українського медіапродукту та, неперевершених саундтреків до вітчизняного кіно, серед яких: «Діти Перемоги», «Довбуш», «Поводир», «Віддана», «Століття Якова», «Спіймати Кайдаша». Унікальності концерту додали спеціально відзняті відеофрагменти, (в яких артисти хору постали в ролі акторів демонстрованих кінострічок) котрі протягом декількох хвилин транслювались перед кожним номером, налаштовуючи глядача на нову «серію» захопливого, проникливого шоу.

На даному етапі колектив, котрому всього 8 років, активно масштабується, йде «в ногу з часом», що вимагає постійного розвитку, створення нових концертних програм, проєктів та, звісно ж, комунікації із шанувальниками у соціальних мережах через публікацію контенту. Адже, за думкою В. Малюцького, «залучення медіа, соціальних мереж, інтерактивних платформ розширює аудиторію, змінює риторику й сприйняття традиційного жанру, адаптуючи його до нових комунікаційних реалій. Молодь починає сприймати хор не як архаїчну форму, а як потужне емоційне висловлювання» [7, 183].

Творчий колектив постійно концертує, регулярно бере участь у гастрольних турах та є учасником мистецьких фестивалів. У 2025 році вкотре отримав звання лауреата щорічної всеукраїнської мистецької премії імені М. Леонтовича. Поруч із професійною практикою, активно реалізується й благодійна сторінка діяльності хору, котра постає надактуальною в складних реаліях сьогодення. Вона представлена виступами для військовослужбовців, соціальних працівників, переміщених осіб, проведенні концертів зі збором коштів на потреби збройних сил. Таким чином стверджується культуротворча місія, яка полягає не лише у збереженні та популяризації музичного мистецтва, а й у формуванні соборності, підтримки нації та пропагуванні гуманістичних цінностей.

Знаковою стала участь хору у міжнародному проєкті «Мистецтво проти війни», котрий об'єднав музикантів 7 країн у виконанні безсмертної «Оди до Радості» з 9 симфонії Л. ван Бетховена в містах Кишинів (Молдова) та Сібіу (Румунія) задля посилення суспільної уваги до страшних подій, заклику до єднання та примирення. До речі, мрія про настання миру стала підґрунтям ще одного проєкту, але вже віртуального. Жіночий склад «Леонтович-капели» був запрошений до запису *«A Ukrainian Prayer»* (Молитви за Україну) американського митця Дж. Раттера, до виконання якої долучилися 39 співаків з 16 країн світу. Робота над віртуальним форматом співпраці (аудіодоріжки та відео) спершу була досить складною та незвичною, проте швидко налагодилась, ставши щирим актом консолідації колег-музикантів. Міжнародний проєкт «Світовий хор за мир» для капели став не лише творчим експериментом, а й отримав ознак потужного транскордонного послання, інтимного звернення-благання до Господа, котре, голосами українців, лунало переконливо й, водночас, щемливо: «Боже, Україну храни. Дай нам сили, віри й надії. Отче наш. Амінь».

В теперішній момент ведеться активна підготовка до концертів, гастрольних турів та оновленого формату вистав – дитячих лекторіїв, котрі створені спеціально для наймолодшого глядача (різних вікових категорій) та проходитимуть в форматі хорового втілення популярних пісень та мелодій із всесвітньовідомих мультфільмів. Таким чином історія по-справжньому «оживає» перед дітьми на екрані, а хоровий колектив транслює впізнавані саундтреки в реальному часі, що пробуджує у гостей зацікавленість та руйнування стереотипів стосовно хорового співу. Незважаючи на те, що мультиплікації

створені більшою мірою для дітей – їх хорове адаптування, перекладення іноземних текстів українською мовою, вспівування та професійне відтворення є справжньою «задачею із зірочкою», адже ритмічне та фактурне втілення дитячих пісень стає по-справжньому титанічною працею для дорослих.

Висновки. В результаті проведеного дослідження було виявлено, що новітнє хорове виконавство ознаменоване тенденціями до міждисциплінарності, жанрово-стильових синтезів та активної транскультурної комунікації. Концертна діяльнісна стратегія академічних колективів (на прикладі хору «Леонтович-капела») виходить за межі традиційного концертного музикування, взамін отримуючи ефектне перформативне втілення за рахунок: презентації міжмистецьких заходів, міжнародних проєктів, благодійних ініціатив та побутування у медіапросторі. Успішна реалізація «Леонтович-капели» забезпечена творчим кредо колективу, який можна описати наступними тезами: національна вкоріненість, орієнтування на зразковий звуковий еталон, активна співпраця з сучасними композиторами, впровадження інноваційних форм концертної діяльності (тематичні програми, театралізовані виступи, мультимедійні проєкти, перформанси), а також інтеграція різних вокальних стилів і виконавських технік. Саме гнучка репертуарна політика, готовність до експерименту, високий рівень співочої майстерності та артистичної універсальності співаків постає ознакою феноменальності хору, його унікальності та впізнаваності. Підсумовуючи наголошу, що Академічний подільський камерний хор «Леонтович-капела» (худ. керівник засл. діяч мистецтв України О. Бабошина) гідно продовжує творчі взаємодії у надскладних умовах воєнного часу, демонструючи стійкість мистецьких орієнтирів, віру у перемогу гуманістичних цінностей та подальше мирне майбутнє музичної, співочої України.

Список використаних джерел і літератури:

1. Антіпіна І. Хоровий перформанс як новий напрям у сучасному культурному просторі. *Українська культура: минуле, сучасне, шляхи розвитку*. 2019. Вип. 33. С. 60-66.
2. Бєлік-Золотарьова Н. Напрями і форми сучасного вітчизняного хорового виконавства. *Культура України*. 2024. Вип. 83. С. 50–57.

3. Дондик О. Концертна діяльність академічного камерного хору «Хрещатик» як мистецьке відображення жанрово-стильового синтезу. *«Культура і сучасність» : альманах*. 2018. Вип. 1. С. 157–164.
4. Кирильчук В. Хор, що завжди дивує. Vn20minut.ua. URL: https://vn.20minut.ua/Kult-podii/hor-scho-zavzhdi-divue-leontovich-kapela-24-zhovtnya-vrazit-hitami-ade-11977405.html (дата звернення: 01.03.2026)
5. Косінська Т. Роль молоді в трансформації хорової культури Поділля: нові практики та коди. *Культура і мистецтво: сучасний науковий вимір*. VIII Всеукраїнська наукова конференція молодих вчених, аспірантів та магістрантів. Київ : НАКККіМ, 2024. С. 50-52.
6. Кравчук О., Яцкулинець О. Міжнародна діяльність камерного хору «Moravski» в період російсько-української війни 2022 року. *Вісник КНУКіМ. Серія «Мистецтвознавство».* 2023. № 48. С. 65–70.
7. Малюцький В. Хорове мистецтво як елемент культурного бренду України: традиції, трансформації, перспективи. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв : наук. журнал.* 2025. № 2. С. 181–187.
8. Мостова Ю. Театралізація хорових творів як метод художньої інтерпретації : автореф. дис. ... канд. мист-ва : 17.00.01. Харків : ХДАК, 2003. 22 с.
9. Садовенко С. Хорове мистецтво України як багаторівневий соціокультурний феномен в контексті історичного процесу. *Культура і сучасність : альманах*. 2022. № 1. С. 48–55.
10. Харитон І. Українське хорове мистецтво на сучасному етапі національного культуротворення. Нова педагогічна думка. 2024. Т. 119. №3. С. 54-57.
11. Цюрак І., Борисенко Н., Роговська Є. Новітні підходи до презентації українського хорового виконавства у формуванні соціокультурних орієнтирів молоді. Вісник Житомирського державного університету імені І. Франка. 2023. Вип. 2 (113). С. 73–85
12. Скопцова О., Палига С. Стратегії розвитку народного хорового (пісенного) мистецтва в сучасному просторі України. *Вісник КНУКіМ. Серія «Мистецтвознавство»*. 2022. Вип. 46. С. 133–137.

References:

1. Antipina, I. (2019) Choral performance as a new trend in the contemporary cultural landscape. Ukrainian Culture: Past, Present, and Future Directions. No. 33. pp. 60–66 [in Ukrainian].
2. Belik-Zolotaryova, N. (2024) Directions and forms of contemporary domestic choral performance. Culture of Ukraine. Issue 83. Pp. 50-57 [in Ukrainian].
3. Dondyk, O. (2018) The concert activities of the ‘Khreshchatyk’ Academic Chamber Choir as an artistic reflection of genre and stylistic synthesis. Almanac ‘Culture and Modernity’. No. 1. pp. 157–164 [in Ukrainian].

4. Kyrylchuk, V. (2025) A choir that never ceases to amaze. Retrieved from: https://vn.20minut.ua/Kult-podii/hor-scho-zavzhdi-divue-leontovich-kapela-24-zhovtnya-vrazit-hitami-ade-11977405.html (accessed: 01.03.2026)
5. Kosinska, T. (2024) The role of young people in the transformation of choral culture in Podillia: new practices and codes. Culture and Art: A Contemporary Scientific Perspective. pp. 50–52 [in Ukrainian].
6. Kravchuk, O., & Yatskulynets, O. (2023). The international activities of the 'Moravski' chamber choir during the 2022 Russo-Ukrainian war. Bulletin of the Kyiv National University of Culture and Arts. Series: 'Art Studies'. No. 48, pp. 65–70 [in Ukrainian].
7. Malutskiy, V. (2025). Choral Art as an Element of Cultural Brand of Ukraine: Traditions, Transformations, Prospects. National Academy of Managerial Staff of Culture and Arts Herald: Science journal, 2, 181-187 [in Ukrainian].
8. Mostova, Yu. (2003). The Theatricalisation of Choral Works as a Method of Artistic Interpretation [The dramatisation of choral works as a method of artistic interpretation]. Avtoreferat kandydats'koi dysertatsii [Abstract of thesis candidate's dissertation]. Kharkiv: KSAC [in Ukrainian].
9. Sadovenko, S. (2022). Choral art of Ukraine as a multilevel socio-cultural phenomenon in the context of the historical process. Kultura i suchasnist : almanakh, 1, 48–55 [in Ukrainian].
10. Khariton, I. (2024) Ukrainian choral art at the present stage of national culture formation. New Pedagogical Thought. Vol. 119. No. 3. Pp. 54–57 [in Ukrainian].
11. Tsurak, I., Borysenko, N., & Rogovska, Y. (2023). New approaches to the presentation of Ukrainian choral performance in shaping the socio-cultural values of young people. Bulletin of the I. Franko Zhytomyr State University. Vol. 2 (113). pp. 73–85 [in Ukrainian].
12. Skoptsova, O., Palyga, S. (2022). Strategies for the development of folk choral (vocal) art in contemporary Ukraine. Bulletin of the Kyiv National University of Culture and Arts. Series 'Art Studies', No. 46. pp. 133–137 [in Ukrainian].

Дата першого надходження рукопису до видання: 14.03.2026 р.
Дата прийнятого до друку рукопису після рецензування: 23.03.2026 р.
Дата публікації: 20.04.2026 р.